

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙
อวดเก่งกว่าศาสดาแล้วฟังทั้งนั้น

ก่อนจึงหัน

เราเห็นพี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธ เข้าวัดเข้าวาทำบุญให้ทานซึ่งเป็นความดีงามอย่างเลิศเลอ เราออกพอใจ บาปบุญนรกสวรรค์สุดๆ ร้อนๆ นะ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ตรัสคำใดจะไม่มีคลาดเคลื่อนเลย อย่าไปลบลายพระพุทธเจ้า ก็เลสมันชอบลบลาย อย่าทำบาปมันชอบทำบาป นี่ก็เลส ให้ทำบุญมันไม่ชอบทำบุญก็เลสเป็นอย่างนั้น มันชอบทำแต่บาปหาบแต่กรรม ตายแล้วไปจมในนรกๆ พระวาจาที่พระพุทธเจ้ารับสั่งมาทุกแง่ทุกมุมนี้สุดๆ ร้อนๆ ไม่ได้คลาดเคลื่อนเลย อย่าถือว่าเป็นของเล่น

ว่าบาปมีบุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลกมี นิพพานมี เปเรตตีประเภทต่างๆ มีเป็นพระวาจาของพระพุทธเจ้าทั้งนั้นเลย ท่านจะไม่มีคำว่าโกหกหลอกลวงโลกในพระพุทธเจ้าทั้งหลาย สำหรับกิเลสหมดโคตรหมดแซ่ของกิเลส มีแต่โคตรแซ่หลอกลวง ต้มตุ๋นสัตว์โลก ให้ท่านทั้งหลายจำเอา ปฏิบัติเข้าไปภายในจิตใจมันถึงได้รู้ได้ชัด พระพุทธเจ้ารับสั่งยังงี้ๆ ยอมรับภายในจิตตภาวนาเป็นสำคัญมาก จิตตภาวนาเบิกกว้างมาก ลึกซึ้งกว้างขวางไม่มีอะไรเกินจิตตภาวนา

พระพุทธเจ้าจะตรัสรู้ขึ้นมาเป็นศาสดาของโลกก็จากจิตตภาวนา บรรดาสาวกทั้งหลายที่เป็น สงฆ์ สรรณี คจฺฉามิ ของพวกเราก็จากจิตตภาวนา ที่ว่ามานี้สุดๆ ร้อนๆ ท่านแน่นอน ที่สอนโลกสอนด้วยความแน่นอนทั้งพระพุทธเจ้าและสาวก เราอย่าเอากิเลสค้นหาเข้าไปลบลายพระพุทธเจ้า ลบลายพระสงฆ์สาวก จะเป็นการทำลายตัวเอง ไม่มีขึ้นดีเลย ให้พากันจำเอา

เวลานี้จิตใจของโลกกำลังต่ำทรามมากที่สุดเท่าที่เคยมีมาจริงๆ จนกระทั่งถึงวิกฤติการณ์สลดสังเวช เราตัวเท่าหนูเราไม่ได้ประมาทโลก เราก็กินในท่ามกลางโลก แต่ก่อนก็ไม่เคยเห็นไม่เคยรู้ แต่เวลามันรู้มันเห็นขึ้นมาแล้วปฏิเสธไม่ได้ ยอมรับ นี่ละที่ทำให้เกิดสลดสังเวชในสิ่งชั่วช้ำลามกทั้งหลายที่สัตว์โลกชอบทำกันเอานักหนา อะไรที่เลวทรามที่สุดแล้วสัตว์โลกชอบมากที่สุด ยิ่งเป็นผู้ใหญ่ผู้โตมีอำนาจบาตรหลวงใหญ่ๆ แล้วยิ่งชอบความชั่วช้ำลามกมาก ชอบทำมาก พวกนี้เป็นหัวหน้านำภัยทำลายตัวเองๆ แล้วจะยึดใครเป็นหลักล่ะ

ศาสนายึดพระพุทธเจ้าเป็นหลัก ยึดพระสงฆ์สาวกเป็นหลัก ทางโลกนี้ยึดใครเป็นหลัก ยึดใครก็มีแต่กอบแต่โกยแต่รืดแต่ไถแต่กินแต่กินตลอดเวลา ดูไม่ได้นะ อู๊ย น่าสลดสังเวชจริงๆ พระพุทธเจ้าสอนคำใดๆ นี้ไม่มีเคลื่อนคลาดเลย ที่ว่า สาวกฯฯฯ

ภควดา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้วหรือตรัสไว้ชอบแล้ว หรือ
สรุปลงว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ไม่มีผิดมีเพี้ยนไปไหนเลย ให้พากัน
ปฏิบัติตามนั้น

องค์ศาสดามีพระองค์เดียวที่แม่นยำที่สุด สั่งสอนสัตว์โลกไม่มีการหลอกลวงต้ม
ตุ๋น นอกนั้นก็เลสทั้งหมดหลอกเราทั้งวันทั้งคืนยืนเดินนั่งนอน ไปที่ไหนมีแต่กิเลส
หลอกลวงๆ แต่ไม่มีใครพูดนะว่ากิเลส สรรณํ คจฺจามิ เอากิเลสเป็นที่พึ่งเป็นพึ่งตาย ก็
มันพึ่งกันอยู่แล้ว เอาตายเข้าว่าเลยกับกิเลส พุทฺธํ ธมฺมํ สงฺฆํ สรรณํ คจฺจามิ นี่เป็นของ
ที่หาได้ยาก เกิดขึ้นมาไม่ได้พบบ่อยๆ นะ พุทฺธํ ธมฺมํ สงฺฆํ สรรณํ คจฺจามิ นี้เกิดขึ้นมา
ไม่พบไม่เจอ เจอแล้วก็ไม่สนใจไปเสีย ที่จะเจอแล้วชอบใจประพฤติปฏิบัติตามนี้รู้สึกว่ามี
น้อยมาก

วาสนาเราอยู่ในแง่ใดมุมใดให้ถามตัวเอง ถ้ามันตำหนิของดี สรรเสริญของชั่ว
แล้ว นั่นละเราจะทำลายเราตลอดเวลา ให้พากันพิจารณาให้มาก ศาสนา
พระพุทธเจ้าของเราสั่งสอนโลกนี้ สร้างพระบารมีมาเฉพาะพระองค์ ๔ อสงไขย
แสนมหากัป นอกนั้น ๑๖ อสงไขยเป็นอันดับหนึ่ง ๘ อสงไขยเป็นอันดับหนึ่ง ๔
อสงไขยเป็นอีกอันดับหนึ่ง เป็น ๓ นี้ละพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นความเลิศเลอของ
พระพุทธเจ้าสามารถที่จะชนโลกให้พ้นจากทุกข์ไปจึงมีจำนวนมากน้อยต่างกัน ประเภท
๑๖ อสงไขยร้อนชนสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ไปได้มาก ๘ อสงไขยลดกันลงมา ๔ อสงไขย
นี้ได้น้อย

ที่นี่ย่นลงมาหาตัวของเรา ตัวของเราในครอบครัวของเรา มันชั่วกันไปหมดแล้ว
หรือในครอบครัว ถ้าชั่วก็ให้เราเป็นคนดี เป็นหลักเป็นเกณฑ์ในครอบครัว ไม่มีมากก็
ให้ได้เราเป็นหลักเกณฑ์ในครอบครัว บ้านหนึ่งให้มีผู้เป็นหลักเกณฑ์ในบ้านในเมืองก็ยัง
ดี ดีกว่าไม่มีเสียเลย ให้อ่อนเข้ามาๆ คัดเลือกเข้ามาซิ พากันจำเอา

เราเห็นพี่น้องทั้งหลายหลังไหลเข้ามาวัดมา เรายิ้มแย้มแจ่มใสภายในใจ มัน
เป็นเองนะ หือ นี่ผู้ที่ไปทางสุดดีโลกสวรรค์เป็นจุดที่หมายมีอยู่หรือๆ อยากถามว่า
งั้น นอกนั้นฟังๆ ทั้งนั้น แล้วอวดดีอวดเด่นทั้งๆ ที่มันจะพัง นี่ละกิเลสอวดตัวเก่งกว่า
ศาสดาแล้วฟังทั้งนั้นละ ทำลายตัวเอง เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

ที่เทศน์เวลานี้ออกวิฑูทั่วประเทศไทย เราพูดอยู่เวลานี้ออกวิฑูทั่วประเทศไทย
เลย เราก็สงสารเหมือนกันได้อุตสำหรับพูด เพราะพูดเสียจนจำเจบางทีก็เลยชินไป พูด
สะเปะสะปะไปเลย เข้านี้หมดนะ พูดสะเปะสะปะก็เข้าวิฑูออกทั่วประเทศเหมือนกัน

ถ้าหากตั้งใจจะเทศน์ก็เป็นสาระสำคัญๆ เป็นระยะๆ ไป ถ้าเทศน์แบบธรรมดาตามันชิน มั่นชามั่นลิ้มไปแล้วก็สะเปะสะปะไปอย่างนั้นละ เดี่ยวนี้ธรรมะของเราในวัดป่าบ้านตาด นี้ออกทั่วประเทศแล้วนะ ออกทั่วประเทศไทยเรา ๙๕ สถานี สถานีที่ออกวิทยุเวลานี้ถึง ๙๕ แห่งแล้ว

สถานีวิทยุนี้ตั้งเถอะเราพูดจริงๆ ท่านทั้งหลายยังไม่เคยได้ยิน ให้ฟังเสียนะ คำพูดนี้ คำพูดนี้ออกมาจากเวทีคือหัวใจเราเอง พัดกันกับกิเลส วาระสุดท้ายปลายแดน ก็หลังเขาวัดตอธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร เวลา ๕ ทุ่ม นี้เรียกว่าฟ้าดินถล่ม ชัดกัน นี้ละผลแห่งการปฏิบัติทำไมพูดไม่ได้ เหตุทำแทบเป็นแทบตายยังทำได้ พระพุทธเจ้า สลบไสลๆ นี่คือต้นเหตุ พระองค์ก็ทำได้ เวลาผลปรากฏขึ้นมาได้ตรัสรู้เป็นศาสดาเอกของโลก ประกาศธรรมสอนโลกสามแดนโลกธาตุ พูดได้หรือไม่ได้ฟังซิ ธรรมประเภทเดียวกันสอนคนให้เป็นคนดีด้วยกันผิดไปไหน

นี่ก็แบบเดียวกันลูกศิษย์ตถาคต ธรรมเป็นอันเดียวกัน รู้ในหัวใจอันเดียวกัน ถ้าพูดถึงเรื่องหัวใจที่บริสุทธิ์แล้วสะท้อนถึงกันหมด ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดตรัสรู้ มากก็กัปกักลับแล้ว กับจิตของผู้ที่บรรลุธรรมปั้งเข้าถึงนั้นแล้วเป็นมหาวิมุตติมหา นิพพานเสมอกันหมด ท่านบอกว่า นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย ไม่มีความยิ่งหย่อนกว่ากัน อะไรเลย ก็คือจิตของท่านผู้บริสุทธิ์ถึงแดนพ้นทุกข์อย่างเดียวกันแล้ว เป็นอันเดียวกัน ท่านเทียบเหมือนกับแม่น้ำในมหาสมุทร เวลาไหลเข้ามายังไม่ถึงมหาสมุทรก็เป็นแม่น้ำ สายนั้นๆ พอเข้าถึงมหาสมุทรผางเท่านั้น ไม่ว่าหยดใดๆ เป็นแม่น้ำมหาสมุทรเสมอกันหมดเลย

อันนี้จิตใจของผู้บำเพ็ญธรรมมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน วาสนาบารมีก้าวเดินๆ จวนเข้าไปๆ คือบารมีได้แก่ธรรมเป็นเครื่องถึงฝั่ง เราสร้างมาๆ ก็ถึงฝั่งปากโพ้นคือพระนิพพานได้ เวลาสร้างมามากเข้าๆ จวนเข้าไปๆ นี้ละที่ว่ามีวาสนาบารมีแก่กล้า เป็นอยู่ที่หัวใจนะ ไม่ได้เป็นอยู่กับดินฟ้าอากาศต้นไม้ภูเขา เป็นอยู่ที่หัวใจสัตว์โลกที่สร้างความดีและชั่วไม่ไปไหนนะ อยู่ที่หัวใจ

ที่นี้เวลามีอันนี้หนักเข้าๆ ความดีเต็มต้นเข้ามาเรียกว่าไหลใกล้เข้าไป ไกลมหาวิมุตติมหานิพพานเข้าไป พอเต็มที่แล้วผางเข้าไปถึงความบริสุทธิ์หลุดพ้นเป็นธรรมธาตุแล้วเป็นอันเดียวกันหมด มหาวิมุตติมหานิพพานแบบเดียวกันหมด เหมือนแม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวง พอไหลลงมาจากแม่น้ำสายต่างๆ เข้าสู่มหาสมุทรทะเลหลวงเป็นอันเดียวกันหมด อันนี้จิตของพระพุทธเจ้า จิตของพระสาวกเป็นอันเดียวกันหมด ไม่ต้องถามหาพระพุทธเจ้า

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้ายืนสอนโลกเราเชื่อได้หรือไม่ได้ หรือมีแต่ให้กิเลสเหยียบเอาหมอบๆ หรือ พระพุทธเจ้าประกาศธรรมสอนโลก โภ กุ หาโส กิमानุโท นิจุจํ ปชชลิเต สติ ออนุททาเรณ โอนทุธา ปทีปํ น คเวสธ.ก็เมื่อโลกสันนิวาสนี้มันเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้สัตว์โลกมาตั้งกัปตั้งกัลป์นานแสนนาน ด้วยความมืดมนอนธการของกิเลสครอบหัวใจสัตว์ แล้วทำไมจึงมามีหน้ามีตาหัวเราะรื่นเริงบันเทิงกันอยู่ได้ ทำไมไม่แสวงหาที่พึ่ง นี่พระพุทธภาษิต พระองค์กระตูกเอา แล้วหาหรือยังที่พึ่ง พระพุทธเจ้าแสดงไว้อย่างนี้

คือท่านมองดูสัตว์โลก ท่านผู้พ้นแล้วท่านหมดความได้ความเสีย ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับสัตว์โลก ดูเต็มหูเต็มตาแล้วสอนโลกด้วยความเมตตาสงสารล้วนๆ นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าท่านสอนโลกท่านสอนอย่างนี้ พวกเราเป็นลูกศิษย์ตถาคตฟังให้ตื่นเสียงธรรมนี้เป็นเสียงที่บริสุทธิ์พุทธ ธิ์ รื้อขนสัตว์ให้พ้นจากทุกข์ได้โดยลำดับจนกระทั่งถึงพระนิพพานไม่สงสัย แต่เสียงกิเลสนี้จมลงๆ ใครเชื่อเสียงกิเลส เชื่อไปเท่าไรๆ ยิ่งจมลงๆ จมจนกระทั่งหมดความหมายเลย นั่นเห็นไหมละจำเอานะ

ศาสนาพระพุทธเจ้ามีตนมีตัว มีร่องมีรอยมาโดยลำดับ ไม่ได้คว่ำเอามานี้เป็นศาสนานั้นเป็นศาสนา ลูกใครเมียใครผัวใครก็ตาม ว่านั่นเป็นลูกของเรา เมียของเรา หลานของเรา ไม่คว่ำอย่างนั้น เข้าใจไหม มันคว่ำสู่่มสู่่มห่า แม้แต่เด็กเป็นลูกของใคร เขาก็รู้พ่อแม่เขา เขาก็ควรจะรู้พ่อแม่ของตัวเอง คือใครเป็นศาสดาองค์เอกที่เป็นพ่อองค์เลิศเลอให้ยึดให้ดีตรงนี้ พวกกันไปประพฤติปฏิบัติ แล้วจับให้ดี คำสอนพระพุทธเจ้าจะไม่มีเคลื่อนคลาด เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่างไม่มีผิดมีเพี้ยนเลย ให้พากันยึดกันเกาะให้ดีแล้วก็จะก้าวไปๆ ถึงที่สุดแล้วก็เรียกว่าถึงฝั่งแห่งพระนิพพาน มหาวิมุตติมหานิพพาน เหมือนกันหมดเลย

บรรดาพระอรหันต์ทั้งหลายบรรดา พระพุทธเจ้าทั้งหลายท่านจะไม่ถามกัน เป็นอันเดียวกันหมดแล้วถามกันหาอะไร เหมือนแม่น้ำมหาสมุทรจ่อลงตรงไหนก็เป็นแม่น้ำมหาสมุทร แล้วแยกกันได้ยังไงว่าไหนไม่ใช่แม่น้ำมหาสมุทรนะ อันนี้ก็ป็นธรรมชาติเหมือนกันหมด เมื่อสร้างบารมีให้เต็มภูมิแล้วเป็นธรรมชาติ เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมด ให้พากันจำ อย่าพากันงมเงาเกาหมัดอยู่นะ มาปฏิบัติธรรมดาปฏิบัติธรรมมีแต่ความอนใจ ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมลืมนื้อลืมนตัว จิตส่งแต่ข้างนอก ตัวเหตุอันสำคัญๆ มันปรุงออกจากภายในคือใจ

มีสติจับเข้าไปที่หัวใจ มันปรุงเรื่องอะไรๆ จะรู้เรื่องของมันที่ปรุง ที่ไม่ติดกันทันทีๆ ด้วยสติด้วยปัญญา นั่นละผู้ประกอบความเพียร อย่าไปหามองนั่นมองนี่ มองไปเท่าไรยิ่งหลอกไปเรื่อยๆ สุดท้ายมีแต่โลกเหลวไหลโลเล โลกสกปรก โลกเลวร้าย ตัว

ที่เลิศเลอคือตัวของเรคนเดียว นี่คือผู้ที่เลวร้ายที่สุด มองตั้งแต่ข้างนอกไม่ได้มองดูภายใน ธรรมพระพุทเจ้าท่านให้ดูภายในหัวใจซึ่งเป็นมหาเหตุ ตัวนี้มันคิดมันปรุง มีตั้งแต่เรื่องของกิเลสตัณหาพาให้ปรุงออกเป็นฝันเป็นไฟเผาไหม้ตัวเองแล้วไม่รู้ตัว แล้วเพลินไปยกโทษคนนั้นยกโทษคนนี้ ไม่ได้ยกโทษตัวเองที่เป็นมหาโทษมหากษัยนั้นบ้างเลย จนกระทั่งวันตายมันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรคนประเภทนี้

ผู้มาปฏิบัติธรรมให้ดูหัวใจตัวเองซิ จะไปดูอะไรคนอื่นเขา ร้ายช่างซีตีช่างพรหมณ์ เกิดมาด้วยอำนาจแห่งกรรมของเขาของเรา ไม่มีใครช่วยใครได้ กรรมดีกรรมชั่วของตัวเองช่วยตัวเอง ช่วยปลดปล่อยช่วยพุงขึ้นก็กรรมดีกรรมชั่วของตัวเอง ให้ดูความคิดปรุงของเราที่เป็นกรรมดีกรรมชั่วอยู่ในหัวใจนี้ แล้วพยายามแก้ไขตัดแปลง ไม่งั้นจะจมไปหมด นักปฏิบัติต้องดูหัวใจตัวเอง จำให้ดีท่านทั้งหลาย

เราก็พอใจที่ทางวิทยุออกสถานีต่างๆ เวลานี้ตั้งเกือบร้อยสถานีแล้ว เพราะเหตุไรเราจึงพอใจ ก็เราพูดแล้วว่าหลังวัดดอยธรรมเจดีย์ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ เวลา ๕ ทุ่มเป็ง นั้นเวลาฟ้าดินถล่ม ได้แก่ว่างกิเลสกับธรรมอยู่บนหัวใจขาดสะบั้นจากกัน เหมือนหนึ่งว่าฟ้าดินถล่มเลย รุนแรงขนาดนั้นละ กายนี้สะดุ้งปึ้งเลย แต่ส่วนดินฟ้าอากาศเขาก็อยู่ของเขา แต่มันรุนแรงอยู่ที่ร่างกายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับจิตกับกิเลสกับธรรม สามอย่างนี้เกี่ยวข้องกัน พอกิเลสกับธรรมขาดสะบั้นจากกันนี้เหมือนฟ้าดินถล่ม ร่างกายไหวปึ้งเลยเชียว

แล้วน้ำตามาจากไหนไม่รู้ละ น้ำตาไหลพรากออกมาเลย โอ พระพุทเจ้าตรัสรู้ตรัสรู้อย่างนี้ละเธอๆ ช้ำแล้วช้ำเล่า ธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละเธอๆ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละเธอ เราก็ระลึกพุทโธ ธัมโม สังโฆ เป็นลำดับลำดับมา จนถึงขั้นละเอียดสุดในขณะนั้นก็ยังมิพุทโธ ธัมโม สังโฆ ภายในจิตเป็นส่วนละเอียดเหมือนกัน แต่พอฟ้าดินถล่มคือกิเลสขาดสะบั้นไป ธรรมเป็นธรรมแท้เพียงขึ้นมาอย่างชัดเจนแล้ว หือ พระพุทเจ้า พระธรรม พระสงฆ์มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร นั้นเห็นไหม มันเป็นแล้วนะนั่น ใครเคยบอกเคยสอนเมื่อโรมันจำขึ้นมานั้น ธรรมแท้อันเดียวเท่านั้น

พระพุทเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นกิ่งแขนงของต้นไม้ต้นหนึ่งมีหลายกิ่งหลายก้าน กิ่งใดก้านใดก็ของต้นไม้ต้นนั้นแหละ พุทโธ ธัมโม สังโฆ เป็นกิ่งแห่งธรรมที่เป็นส่วนใหญ่ ครั้นแล้วก็คือธรรม นี้ละธรรมอันนี้ละที่มาสอนโลกอยู่เวลานี้ เราจึงไม่เคยสะท้านไหวกับสิ่งใด ในสามแดนโลกธาตุจิตนี้ข้ามไปหมด เพราะเป็นจิตตวิมุตติหลุดพ้นไปแล้วจากสมมุติทั้งหลาย เหนือหมด แล้วจะไปสะท้านไหว จะไปกลัวไปกลัวกับสิ่งใด ความกลัวความกลัวก็เป็นสมมุติ ธรรมชาตินั้นไม่ใช่สมมุติ ผ่านไป

หมดแล้ว พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่าน ท่านผ่านไปหมดแล้ว ท่านนำธรรมที่พ้นโลก
พ้นสงสารมาสอนพวกเรา ให้พากันพิจารณา

จิตดวงที่หมอบอยู่ทุกวันนี้แหละ เพราะกิเลสเหี้ยมหัวมันมันก็หมอบ เอาธรรม
มาพุงขึ้น ๆ พุงเต็มที่แล้วกิเลสขาดสะบั้นลงไป ธรรมติดฝังเลย นั่นละธรรมแท้ ธรรม
ธาตุ ให้พากันจดจำเอา บาปมีบุญมี อย่าให้กิเลสมาลบลาย จอมปราชญ์ทั้งหลายมีมา
ตั้งกัปตั้งกัลป์ ยอมรับบาปบุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน มีมาตั้งกัปตั้งกัลป์ เรา
มีอำนาจบาตรหลวงมาจากไหนจะมาลบล้างสิ่งเหล่านี้ไม่ให้มี ทั้ง ๆ ที่จอมปราชญ์
ทั้งหลายท่านยอมรับกันแล้ว แล้วสอนธรรมแก่โลกก็นำสิ่งที่เป็นความจริงทั้งหลายทั้งดี
ทั้งชั่วมาสอนโลก ควรละให้ละ ควรถอนให้ถอน ควรบำเพ็ญให้บำเพ็ญ แล้วเราไปเก่ง
กว่าจอมปราชญ์มาจากไหนอีก

ให้ดูตัวเองนะ อันนี้ก็ดี ไม่อย่างนั้นมันจะจมจริง ๆ วันนี้ได้พูดเสียพอสมควร
พูดถึงเรื่องราววิฑูออก ออกเถอะว่าอย่างนั้นเลย ธรรมเราไม่มีอะไรที่จะสะทกสะท้านว่า
บกพร่องตรงไหน เราไม่มี ออกจากหัวใจที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ แล้ว ธรรมนี้ออกไม่ว่าจะ
ธรรมชั้นใด ๆ ไม่มีผิดมีพลาด เป็นธรรมที่แน่นอนถอดออกจากหัวใจ ขอให้ยึดไป
ปฏิบัติเถิดมหามงคลจะเป็นของท่านทั้งหลายเอง เอาละพูดเพียงเท่านี้พอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz